

EESTI VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

8. juuni 1990

Nr. 17 [937]

25. aastakäik

SISUKORD

I

269. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus täiendustest ja muudatustest Eesti NSV seaduses «Kodanike ühenduste kohta».
270. Eesti Vabariigi Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti Vabariigi rahvakohtute ümbernimetamise kohta.

* *

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu poolt vastuvõetud otsused ja pöördumine (Eesti Vabariigi Ülemnõukogu kaheteistkümnenda koosseisu kaheksas istungjärk)

271. Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu kooskõlastuskomisjoni moodustamise kohta.
272. Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu koostamise töörühma moodustamise kohta.
273. Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus Eesti Vabariigi Ülemnõukogu asetäitja valimise kohta.
274. Pöördumine Vene NFSV Rahvasaadikute Kongressi poole.

* *

II

275. Eesti Vabariigi Valitsuse määrus üksikisikute välisriikides õppimise ja töötamise kohta.
276. Eesti Vabariigi Valitsuse määrus «Eesti Vabariigi Tervishoiuministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta.
277. Eesti Vabariigi Valitsuse määrus «Eesti Vabariigi Põllumajandusministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

269 Täiendustest ja muudatustest Eesti NSV seaduses «Kodanike ühenduste kohta»

Võttes aluseks Eestis tekkinud kodanike poliitiliste ühenduste pöördumisi registreerida nad parteidena (erakondadena) ning juhindudes Eesti NSV 1990. aasta 23. veebruari seadusest «Eesti NSV konstitutsiooni (põhiseaduse) paragrahvide 6 ja 7 muutmise kohta», Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Teha Eesti NSV 1989. aasta 18. mai seaduses «Kodanike ühenduste kohta» järgmised täiendused ja muudatused:

1) muuta §-d 1 ja 2 ning sõnastada need järgmiselt:

«§ 1. Käesolev seadus, pidades silmas eesmärki riiklikult tagada Eesti NSV kodanike konstitutsioonilist õigust ühineda omaalgatusliku tegevuse arendamiseks, määrab kindlaks nende organisatsiooniliste vormide — kodanike vabatahtlike ühenduste, ühiskondlike organisatsioonide (seltside, ühingute ja teiste omaalgatusorganite) ning nende liitude, samuti ühiskondlik-poliitiliste organisatsioonide ja ühiskondlike liikumiste — moodustamise, tegevuse ning likvideerimise põhimõtted.

§ 2. Kodanike ühendus käesoleva seaduse mõttes on vähemalt kolme üksikisiku vabatahtlik organisatsiooniline seotus ehk kodanike liitühendus, kui ta tegutseb ühe ettevõtte, asutuse, organisatsiooni või ühe haldusterritoriaalse üksuse piires ja kui sellega kaasnevad juriidilise isiku õigused. Ühiskondlik organisatsioon on aga kodanike ühenduse laiendatud ja liigendatud tegevus kas rohkem kui ühes ettevõttes, asutuses, organisatsioonis või rohkem kui ühes haldusterritoriaalses üksuses. Ühiskondlike organisatsioonide liit (assotsiatsioon, koalitsioon jne.) on vähemalt kahe ühiskondliku organisatsiooni ühendus.

Ühiskondlik-poliitilise organisatsioonina käsitleb käesolev seadus neid kodanike ühendusi, kelle tegevus toimub vabariigi mitmes haldusterritoriaalses üksuses, ühendab vähemalt 200 kodanikku ja on suunatud vahetult poliitiliste eesmärkide realiseerimisele. Nende organisatsioonide kujunemisel parteideks (erakondadeks) reguleeritakse nende tegevus vajaduse korral ka eriseadustega. Käesoleva seaduse järgnevatel sätetes lähistatakse ühiskondlik-poliitilisi organisatsioone samuti üldmõistega «ühiskondlik organisatsioon»;

2) jätta välja §-st 5 2. lõige;

3) asendada §-s 10 sõnad «riigivõimu- ja valitsemisorganitega» sõnaga «riigiorganitega»;

4) muuta §-d 12 ja 13 ning sõnastada need järgmiselt:

«§ 12. Kodanike liitühendused, ühiskondlikud organisatsioonid ja nende liidud ning liikumised ei või endale võtta juba olemasolevate kodanike registreeritud ühenduste nimesid ega lühendnimesid.»;

«§ 13. Ühes haldusterritoriaalses üksuses tegutsevad kodanike lihtühendused, kohalikud ühiskondlikud organisatsioonid, nende liidud ja kohalikud liikumised esitavad oma põhikirja (põhidokumendi) ühe kuu jooksul pärast selle vastuvõtmist registreerimiseks asukohajärgsele maakonna või vabariikliku linna võimuorganile.

Ühiskondlikud organisatsioonid ja nende liidud (välja arvatud valimisliidud ja muud ühiskondlik-poliitilised organisatsioonid), kelle tegevus hõlmab rohkem kui ühe maakonna või vabariikliku linna territooriumi, esitavad oma põhikirja (põhidokumendi) sama tähtaja jooksul pärast selle vastuvõtmist registreerimiseks Eesti NSV Valitsusele. Viimane võib määrata põhikirja (põhidokumendi) registreerijaks ühiskondliku organisatsiooni või organisatsioonide liidu tegevussuunale vastava Eesti NSV ministeeriumi, muu keskasutuse või mõne kehtestatud korras juba registreeritud vabariikliku ühiskondliku organisatsiooni (organisatsioonide liidu) keskorgani.

Ühiskondlikud liikumised, kelle tegevus hõlmab rohkem kui ühe maakonna või vabariikliku linna territooriumi, ja kõik ühiskondlik-poliitilised organisatsioonid esitavad oma põhikirja (põhidokumendi) sama tähtaja jooksul registreerimiseks Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile. Seejuures lisavad nad tutvumiseks ka oma vastuvõetud poliitilise programmi.»;

5) täiendada § 14 teksti pärast sõna «ärakiri» sõnadega «Eesti NSV seadusandluses ettenähtud juhtudel ka kviitung riigilõivu tasumise kohta»;

6) muuta § 15 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 15. Registreerimisavalduse esitab kodanike lihtühenduse, ühiskondliku organisatsiooni, organisatsioonide liidu või liikumise juhatus (selle juht) või volituse põhjal isik, kelle peale on pandud ühenduse asjaajamine. Avalduses peab olema näidatud asutajate ja liikmete arv (välja arvatud liikumises osalejate arv) ning lisatud täidesaatva juhtorgani aadress.»;

7) täiendada § 16 2. ja 3. lõikega järgmises sõnastuses:

«Ühiskondlik-poliitiliste organisatsioonide ja liikumiste põhikirjade (põhidokumentide) puhul, kus osutub vajalikuks õigusliku ekspertiisi tegemine, võib läbivaatamise tähtaeg olla pikem, kuid mitte üle kolme kuu, arvates dokumentide esitamisest. Pikendatud tähtjast informeeritakse registreerimistaotluse esitanut.

Kodanike lihtühenduste, ühiskondlike organisatsioonide ja nende liitude ning ühiskondlik-poliitiliste organisatsioonide ja liikumiste põhikirjade (põhidokumentide) seadusandlusele vastavuse kontrollimine enne registreerimisküsimuse otsustamist toimub järgmiselt:

1) kui põhikiri (põhidokument) kuulub registreerimisele maakonna või vabariikliku linna võimuorgan, kontrollib põhikirja (põhidokumendi) seadusandlusele vastavust selle organi õigustalitus;

2) kui põhikiri (põhidokument) kuulub registreerimisele Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi või Eesti NSV Valitsuse poolt, suunatakse see vajaduse korral eelnevaks läbivaatamiseks Eesti NSV Justiitsministeeriumile ning vabariigi teistele huvitatud ministeeriumidele või muudele

keskasutustele ning maakondade või linnade võimuorganitele, kes annavad arvamuse põhikirja seadusandlusele vastavuse kohta neile Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi või Eesti NSV Valitsuse määratud tähtja jooksul;

3) kui Eesti NSV Valitsus määrab põhikirja (põhidokumendi) registreerijaks ühiskondliku organisatsiooni või ühiskondlike organisatsioonide liidu tegevussuunale vastava Eesti NSV ministeeriumi, muu keskasutuse või juba registreeritud vabariikliku ühiskondliku organisatsiooni (organisatsioonide liidu) keskorgani, kontrollib põhikirja seadusandlusele vastavust selle ministeeriumi, keskasutuse, organisatsiooni või liidu õigusallalusel;

8) muuta § 17 viimane lause ja sõnastada see järgmiselt:

«Keeldumine peab olema motiveeritud ning näitama, milliste normatiivaktidega on põhikiri (põhidokument) vastuolus»;

9) täiendada § 18 2. lõikega järgmises sõnastuses:

«Ühiskondlik-poliitilise organisatsiooni või liikumise põhikirja (põhidokumendi) mitteregistreerimise korral vaatab pretensioonid läbi Eesti NSV Ülemnõukogu, kelle otsus on lõplik.»;

10) muuta § 26 ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 26. Käesolev seadus ei reguleeri selliste ühiskondlike organisatsioonide, nende liitude või liikumiste, samuti ühiskondlik-poliitiliste organisatsioonide moodustamist ja tegevust, kellel on üleliidulised kesksorganid, kooperatiivsete ja teiste oma põhitegevusega ainelist kasu taotlevate ühenduste, samuti usuühingute (välja arvatud kodanike usulis-poliitilised ühendused), kodanike omaalgatusorganite, samuti nende mitteformaalsete kodanike ühenduste tegevust, kes ei taotle juriidilise isiku seisundit».

2. Kehtestada käesolev seadlus alates vastuvõtmisest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜUTEL
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 14. märtsil 1990.

EESTI VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

270 Eesti Vabariigi rahvakohtute ümbernimetamise kohta

Seoses haldusreformi käigus rajoonide nimetamisega maakondadeks ja mõnede maakondade nimetuste muutmiseks, otsustab Eesti Vabariigi Ülemnõukogu Presiidium:

1. Nimetada Eesti Vabariigi rahvakohtud ümber järgmiselt:

Haapsalu Rajooni Rahvakohus — Lääne Maakohus;

Harju Rajooni Rahvakohus — Harju Maakohus;

Hiiumaa Rajooni Rahvakohus — Hiiu Maakohus;

Jõgeva Rajooni Rahvakohus — Jõgeva Maakohus;

Kingissepa Rajooni Rahvakohus — Saare Maakohus;
 Kohtla-Järve Rajooni Rahvakohus — Ida-Viru Maakohus;
 Paide Rajooni Rahvakohus — Järva Maakohus;
 Põlva Rajooni Rahvakohus — Põlva Maakohus;
 Pärnu Rajooni Rahvakohus — Pärnu Maakohus;
 Rakvere Rajooni Rahvakohus — Lääne-Viru Maakohus;
 Rapla Rajooni Rahvakohus — Rapla Maakohus;
 Tartu Rajooni Rahvakohus — Tartu Maakohus;
 Valga Rajooni Rahvakohus — Valga Maakohus;
 Viljandi Rajooni Rahvakohus — Viljandi Maakohus;
 Võru Rajooni Rahvakohus — Võru Maakohus;
 Kohtla-Järve Linna Rahvakohus — Kohtla-Järve Linnakohus;
 Narva Linna Rahvakohus — Narva Linnakohus;
 Pärnu Linna Rahvakohus — Pärnu Linnakohus;
 Sillamäe Linna Rahvakohus — Sillamäe Linnakohus;
 Tartu Linna Rahvakohus — Tartu Linnakohus.

2. Tallinna linnarajoonide rahvakohtud nimetada ümber pärast Tallinna uue territoriaalse jaotuse kinnitamist.

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu esimees A. RÜÜTEL

Tallinn, 24. mail 1990.

* *
 *

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu poolt vastuvõetud otsused ja pöördumine

(Eesti Vabariigi Ülemnõukogu kaheteistkümnenda koosseisu
 kaheksas istungjärk)

EESTI VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

271 Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu kooskõlastuskomisjoni moodustamise kohta

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Moodustada Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu kooskõlastuskomisjon järgmises koosseisus:

Andres Ammas
 Hillar Eller
 Pavel Grigorjev
 Illar Hallaste
 Paavel Jermoškin
 Peet Kask
 Tiit Käbin
 Mart Madisson

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu esimees A. RÜÜTEL

Tallinn, 28. mail 1990.

EESTI VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

272 Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu koostamise töörühma moodustamise kohta

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Moodustada Eesti Vabariigi Ülemnõukogu reglemendi seaduseelnõu koostamise töörühm järgmises koosseisus:

Illar Hallaste
Paavel Jermoškin
Arvo Junti
Jaak Jõerüüt
Peet Kask
Mart Madisson
Ulo Uluots

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu esimees A. RÜÜTEL

Tallinn, 28. mail 1990.

EESTI VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

273 Eesti Vabariigi Ülemkohtu asetäitja valimise kohta

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Valida Eesti Vabariigi Ülemkohtu esimehe asetäitjaks Peeter-Uno Rahi.

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu esimees A. RÜÜTEL

Tallinn, 29. mail 1990.

274 Pöördumine Vene NFSV Rahvasaadikute Kongressi poole

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu tervitab Venemaa vabalt valitud rahvaesindust. Oleme ühisel raskel teel vabastamaks oma rahvaid meid aheldanud süsteemist. Teel ühiskonda, kus rahva vaba tahe määrab oma esindajad ja demokraatlikult valitav esindus teenib oma rahvast. Oleme teel ainelisest ja vaimsest kitsikusest inimväärse elu poole. Oleme teel Euroopa ühiskodusse.

Eesti rahvas on olnud ja jääb teie naabriks. Mitte ainult oma väik-suse tõttu, vaid kaine mõistuse ajal on eesti rahvas alati oma tegevuses austanud vene rahva huve. Selle kujukaks näiteks on 1919. aasta, mil kindral Judenitši abistamine soomlaste või eestlaste poolt oleks V. I. Lenini sõnul toonud kaasa Petrogradi langemise. Kindralid Mannerheim ja Laidoner mõistsid, et taoline sekkumine Venemaa siseasjadesse lööks parandamatu haava meie rahvaste vahelistesse suhetesse, ega teinud seda. Eestlased on läbi aegade võidelnud oma olemasolu eest. Oleme uhked, et suutsime 71 aastat tagasi rajada oma rahvusriigi. See riik oli ja oleks ka praegu Venemaale sama heaks naabriks, nagu on Soome.

Võitleme koos, et vabaneda minevikust. Meid on ühtviisi muserdanud koletu režiim, mis võttis rahvastelt nende tahte. Ta kasutas ennenägematut vägivalda rahvaste kallal, keda luges omaks. Möödamikust pärit imperialistlik poliitika röövis Eestilt 50 aastat tagasi vabaduse ja viis Venemaa sügavusse stagnatsiooni. Johtuvalt mõtteviisist, mille järgi riigi võimsuse näitajaks on valitsetava maa-alala suurus ja rahvaarv, ei saa vene rahvas endale kunagi tõeliselt tugevat riiki, kuna tänapäeval määrab selle majanduslik ja tehnoloogiline arengutase ning demokraatia. Meie mõlema vabaduse nimel kutsume teid võitlusse impeeriumikeskse lähenemisviisi vastu, mis ahistab nii teid kui meid.

Eesti rahval ei ole pretensioone vene rahvale, sest nii teie kui meie kannatused on olnud rängad. Me deklareerime, et need, kes külvavad Eestis vaenu, ei esinda Eesti Vabariigi tahet. Eesti rahvas tahab olla vene rahva võrdväärne liitlane ja hea naaber. Arenegu meie majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurisuhted vastastikku võrdõiguslikul ja kasulikul alusel. Respekterime Venemaa rahvaste huve ja loodame, et te mõistate ka meie soovi olla sõltumatu riik. Teeme ettepaneku moodustada ülemnõukogudevaheline komisjon, süvendamiseks vastastikustest huvidest lähtuvalt meie kahe rahva vahelist koostööd.

Eesti Vabariigis garanteeritakse vene rahvusvähemusele kõik kodanikuõigused ja kultuuriautonomia. Nende venelaste suhtes, kes soovivad Eestis elada Venemaa kodanikuna, järgitakse kõiki rahvusvahelise õigusega fikseeritud norme. Piir meie vahel peab kujunema sama sümboolseks, nagu see praegu on normiks Lääne-Euroopas.

Soovime teile edu töös Venemaa hüvanguks, oma rahva elujärje parandamisel ja heanaaberlike suhete kujundamisel meie rahvaste vahel.

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu esimees A. RUUTEL

Tallinn, 14. mail 1990.

* * *

*

II

Eesti VABARIIGI VALITSUSE MÄÄRUS

275 Üksikisikute välisriikides õppimise ja töötamise kohta

Üksikisikute õppimise ja töötamise korraldamiseks välisriikides Eesti Vabariigi Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Üksikisikute välisriikides õppimise ja töötamise ajutine juhend».

2.*

Eesti Vabariigi Valitsuse esimees E. SAVISAAR

Eesti Vabariigi riigiminister R. VARE

Tallinn, Toompea, 24. mail 1990. Nr. 104.

* Punkti 2 ei avaldata, kuna ei ole üldise tähtsusega.

Kinnitatud
Eesti Vabariigi Valitsuse
24. mai 1990. a. määrusega nr. 104

Üksikisikute välisriikides õppimise ja töötamise ajutine juhend

I. Üldsätted

1. Käesolev juhend reguleerib Eesti Vabariigis alaliselt sissekirjutatud üksikisikute (edaspidi üksikisikud) õppimist ja töötamist välisriikides.

2. Välisriikidesse õppima või tööle siirdumine toimub Eesti Vabariigi ja vastava välisriigi valitsusasutuste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide (edaspidi organisatsioonid), Eesti Vabariigi üksikisiku ja välisriigi organisatsiooni või üksikisiku vahelise kokkuleppe alusel.

3. Üksikisikute õppimine või töötamine välisriikides kuulub kohustuslikule registreerimisele Eesti Vabariigi Haridusministeeriumis või Eesti Vabariigi Sotsiaalministeeriumis vastava ministeeriumi poolt kehtestatud korras.

Registreerimise aluseks on asjaosalise välisriigi pädeva ametkonna nõusolek vastava lepingu sõlmimiseks või käesoleva juhendi punktis 6 ettenähtud pooltevaheline kokkulepe.

Registreerimise eesmärgiks on tagada üksikisikute sotsiaalne kaitse nende õppimisel või töötamisel välisriigis, õigus elamispiinnale, tööstaaži katkematus ning edaspidine sotsiaalne kindlustatus Eesti Vabariigis.

4. Üksikisikute välisriikidesse õppima või tööle lähetamisele võib lähetava või vastuvõtva poole kokkuleppel eelneđa kandidaatide eelvalik. kutsesobivuse kindlaksmääramine koos vastuvõtva poole esindajaga, samuti vastuvõtva riigi keele ja ajaloo tundmaõppimine ning vastavalt vajadusele ka eriala eelõpe Eesti Vabariigis.

5. Eesti Vabariigi Sotsiaalministeeriumil ja Eesti Vabariigi Haridusministeeriumil seada koos Eesti Vabariigi Riikliku Statistikaametiga sisse riiklik statistika välisriikides õppimise ja töötamise kohta.

II. Õppimine välisriikides

6. Igal üksikisikul on õigus õppida välisriikide õppeasutustes.

Õppima (kaasa arvatud täienduskoolitus) siirdumine välisriiki toimub pooltevahelise kokkuleppe alusel, mis on sõlmitud Eesti Vabariigi Haridusministeeriumi poolt kehtestatud korras.

7. Õppimine (sealhulgas stažeerimine), millega kaasneb osaline töötamine välisriigi õppeasutuses või organisatsioonis toimub Eesti Vabariigi lähetava või välisriigi vastuvõtva organisatsiooni vahelise kokkuleppe alusel. Lisaks kokkuleppele on nõutav töötamisluba, kui see on ette nähtud vastuvõtva riigi seadusandlusega.

8. Üksikisiku välisriiki õppima siirdumisel korraldab väljasõidudokumentide vormistamise Eesti Vabariigi Haridusministeerium Eesti Vabariigi Välisministeeriumi kaudu seadusandlusega ettenähtud korras.

III. Töötamine välisriikides

9. Välisriigis töötamine toimub töövõtu- või töölepingu alusel. Lisaks vastavale lepingule on vastuvõtva riigi seadusandlusega ettenähtud juhtudel nõutav ka töötamisluba.

10. Töövõtulepingu alusel tehakse teatud tööd (osutatakse teenu-seid), mille eest välisriigi organisatsioon kannab Eesti Vabariigi läheta-vale organisatsioonile üle vastava tasu. Töötasu maksab töötajale välja teda lähetanud organisatsioon vastavalt temaga sõlmitud lepingule. Töö-taja tulu maksustatakse Eesti Vabariigi normatiivaktidega ettenähtud korras.

Töölepingu alusel välisriigi organisatsioonis töötamise puhul mak-sab välisriigi tööandja töötajale lepingus ettenähtud töötasu. Välisriigi tööandja võib vastastikuse kokkuleppe alusel maksta töötaja lähetanud Eesti Vabariigi asutusele või organisatsioonile vahendustasu.

11. Eesti Vabariigi arengu huvides võib Eesti Vabariigi Valitsus vaja-duse korral kehtestada Eesti Vabariigi Sotsiaalministeeriumi ettepanekul Eesti kodanike välisriikides töötamist piirava kvoodi. Kvoodi määramisel arvestatakse välisriikide organisatsioonide ja töötajaid vastuvõtivate ri-i-kide tööministeeriumide või muude analoogiliste ametkondade tööjõutaot-lusi ning neid informeeritakse kvoodi kehtestamisest.

12. Eesti Vabariigi Sotsiaalministeerium nõustab üksikisikuid ja organisatsioone välisriikide tööd ja tööjõudu käsitlevate normatiivaktide osas, et tagada lepingute sõlmimisel üksikisikute ja organisatsioonide huvide kaitset.

13. Välisriiki tööle suunamisel korraldab väljasõidudokumentide vor-mistamise Eesti Vabariigi Sotsiaalministeerium või tema poolt volitatud asutus või organisatsioon Eesti Vabariigi Välisministeeriumi kaudu sea-dusandlusega ettenähtud korras.

Üksikisikute töötamist välisriigis vahendab Eesti Vabariigi Sotsiaal-ministeerium.

Üksikisik tasub kohalikus valuutas kulud välisriiki tööle siirdumiseks vajalike dokumentide vormistamise ja registreerimise eest Eesti Vabariigi normatiivaktidega ettenähtud määrades ja korras.

IV. Töö- ja õppimistingimused

14. Välisriikides töötavate ja õppivate üksikisikute töötervishoiu, tööttingimuste ning riikliku ja sotsiaalkindlustuse küsimused reguleeri-takse pooltevaheliste kokkulepete või töölepingu raames, lähtudes üld-juhul vastuvõtva riigi seadusandlusest, kahjustamata seejuures üksikisiku õigusi ja huve.

Andmete loendi, mis tuleb kanda välisriikidesse õppima ja tööle lähe-tamise korral sõlmitavatesse lepingutesse, koostab ja kinnitab õppima suunamise korral Eesti Vabariigi Haridusministeerium ja tööle suunamise korral Eesti Vabariigi Sotsiaalministeerium.

15. Üksikisikut välisriiki õppima suunav organisatsioon võib sõl-mida isikuga erilepingu tema edasiseks töötamiseks teda suunanud Eesti Vabariigi organisatsioonis tähtajaga mitte üle 2 aasta.

Lepingu mittetäitmise korral tuleb õppima suunatud isikul kompen-
seerida suunavale organisatsioonile koolituskulud.

16. Üksikisiku tulu töötamisel välisriigis maksustatakse vastavuses
üksikisiku tulumaksu reguleeriva Eesti Vabariigi seadusandlusega, kui
vastav tulu ei ole maksustatud välisriigis.

17. Üksikisikute sõidu-, majutamise-, toitlustamis- ja muude kulude
tasumine fikseeritakse pooltevahelises kokkuleppes.

EESTI VABARIIGI VALITSUSE MÄÄRUS

276 «Eesti Vabariigi Tervishoiuministeeriumi põhimääruse» kinni- tamise kohta

Eesti Vabariigi Valitsus m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti Vabariigi Tervishoiuministeeriumi
põhimäärus».

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. septembri
1985. a. määruse nr. 495 ««ENSV Tervishoiuministeeriumi põhimääruse»
kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 39, art. 603) punkt 1.

Eesti Vabariigi Valitsuse esimees E. SAVISAAR

Eesti Vabariigi riigiminister R. VARE

Tallinn, Toompea, 25. mail 1990. Nr. 105.

Kinnitatud

Eesti Vabariigi Valitsuse

25. mai 1990. a. määrusega nr. 105

Eesti Vabariigi Tervishoiuministeeriumi põhimäärus

I. Üldsätted

1. Eesti Vabariigi Tervishoiuministeerium (edaspidi Tervishoiuminis-
teerium) on riigivalitsemise keskorgan, kes teostab Eesti Vabariigi
Valitsuse tervishoiupoliitikat, korraldab rahva arstiabiga kindlustamist ja
edendab tema tervisekaitset.

2. Tervishoiuministeerium juhindub oma tegevuses Eesti Vabariigi
seadustest, Eesti Vabariigi Valitsuse otsustest ja käesolevast põhimääru-
sest.

3. Tervishoiuministeerium on juriidiline isik, kellel on Eesti Vaba-
riigi riigivapi kujutise ja oma nimega ptsat.

II. Tervishoiuministeeriumi funktsioonid

4. Tervishoiuministeerium oma põhiülesannete täitmiseks:

1) töötab välja tervishoiupoliitika tervist säästva eluviisi kinnista-
miseks ning sellekohased tegevusprogrammid ja normatiivaktide projek-
tid;

2) korraldab elanike tervise- ja haigestumusnäitajate kogumist, nende
töötlemist ja avalikustamist, haigestumise struktuuri analüüsi ja sellest

lähtuvalt tervisekaitse arengusuundade väljatöötamist, korraldab ajutise ja püsiva töövõimetuse ekspertiisi ning kohtumeditisiinilist ja kohtu-psühhiaatrilist ekspertiisi;

3) korraldab arsti- ja ravimabi andmist elanikele, uute organisatsioonide töövormide rakendamist profülaktika, diagnostika, ravi, järelravi ja sanatoorse ravi alal;

4) korraldab elanike tervise kaitset ning arstiabi lähtuvalt nende tervislikust seisundist, seostatuna väliskeskkonna ja töötingimuste ning toitumisvõimalustega;

5) koordineerib riiklikku sanitaarjärelevalvet ja nakkushaiguste profülaktikat, korraldab epideemiatorjet;

6) suunab tervisekaitsealaseid rakenduslikke uuringuid;

7) koordineerib tervishoiutöötajate valikut ja paigutamist, ettevalmistamist, täienduskoolitust ja ümberõpet ning atesteerimist;

8) vaatab koos kohaliku omavalitsuse täitevorganitega läbi tervishoiuasutuste rajamise ja nende funktsionaalse struktuuri küsimused; korraldab ettenähtud korras tervishoiuasutuste atesteerimist ja neile arstiabi valdkonnas tegutsemise litsentside väljaandmist;

9) korraldab kodanike vastuvõttu tervishoiualastes küsimustes;

10) valmistab oma pädevuse piires ette ning võtab osa kõigi tervishoiualaste küsimuste läbivaatamisest Eesti Vabariigi Valitsuses;

11) korraldab tervishoiualast koostööd NSV Liidu, selle liiduvabariikide ja välisriikide vastavate organite ning rahvusvahelisté organisatsioonidega;

12) võtab osa riigieelarve projekti väljatöötamisest tervishoiuküsimustes;

13) haldab oma valitsemisalas tegutsevaid tervishoiuasutusi ning korraldab nende finantseerimist;

14) kontrollib tervishoiualaste Eesti Vabariigi seaduste, Eesti Vabariigi Valitsuse otsuste ja ministeeriumi normatiivaktide täitmist;

15) tagab teiste talle Eesti Vabariigi seadusandlusega pandud tervishoiualaste funktsioonide täitmise.

III. Tervishoiuministeeriumi õigused

5. Tervishoiuministeeriumil on temale pandud ülesannete täitmiseks oma pädevuse piires õigus:

1) saada Eesti Vabariigi ministeeriumidelt, riiklikelt ametitelt, inspeksioonidelt ja kohaliku omavalitsuse täitevorganitelt, samuti Eesti Vabariigi territooriumil paiknevatelt ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt oma tööks vajalikke andmeid;

2) kaasata vastastikusel kokkuleppel Eesti Vabariigi ministeeriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja kohalike omavalitsuste täitevorganite esindajaid Tervishoiuministeeriumi töös kerkivate küsimuste arutamisse ja lahendamisse;

3) moodustada, reorganiseerida ja likvideerida Tervishoiuministeeriumi halduses olevaid ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone;

4) võtta vastu otsuseid käesoleva põhimäärusega Tervishoiuministeeriumile pandud ülesannete, samuti muude Eesti Vabariigi Ülemnõukogu

ja Eesti Vabariigi Valitsuse poolt antud ülesannete täitmise korraldamiseks.

6. Tervishoiuministeeriumi töötajatel on oma pädevuse piires õigus tutvuda Eesti Vabariigi ministeeriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja kohaliku omavalitsuse täitevorganite, samuti kõigi Eesti Vabariigi paiknevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevusega käesolevast põhimäärusest tulenevates küsimustes.

IV. Tervishoiuministeeriumi juhtimine

7. Tervishoiuministeeriumi juhib minister, kelle nimetab ametisse Eesti Vabariigi Ülemnõukogu Eesti Vabariigi Valitsuse esimehe ettepanekul.

8. Tervishoiuministri asetäitjad nimetab ametisse ning vabastab ametist Eesti Vabariigi Valitsuse esimees Eesti Vabariigi tervishoiuministri ettepanekul.

9. Eesti Vabariigi tervishoiuminister:

1) annab määrusi, käskkirju ja juhendeid Tervishoiuministeeriumi tegevusse puutuvates küsimustes;

2) võtab tööle ja vabastab töölt Tervishoiuministeeriumi töötajaid;

3) kinnitab Tervishoiuministeeriumi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad Eesti Vabariigi Valitsuse poolt kindlaksmääratud töötasufondi piires ning lähtudes ametipalkade skeemist;

4) kinnitab Tervishoiuministeeriumi osakondade ning tema halduses olevate riigiettevõtete, asutuste ja organisatsioonide põhimäärused, nimetab ametisse ja vabastab ametist nende ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhid ning kinnitab nende ametipalgad.

10. Tervishoiuministeeriumi aparadi ülalpidamiskulusid finantseeritakse Eesti Vabariigi riigieelarvest Eesti Vabariigi Valitsuse poolt igal aastal kinnitatava piirsumma ulatuses.

EESTI VABARIIGI VALITSUSE MÄÄRUS

277 «Eesti Vabariigi Põllumajandusministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti Vabariigi Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti Vabariigi Põllumajandusministeeriumi põhimäärus».

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuni 1986. a. määruse nr. 320 «Eesti NSV Riikliku Agrotööstuskomitee põhimääruse kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1986, nr. 8, art. 415) punkt 1.

Eesti Vabariigi Valitsuse esimees E. SAVISAAR

Eesti Vabariigi riigiminister R. VARE

Kinnitatud
Eesti Vabariigi Valitsuse
25. mai 1990. a. määrusega nr. 106

Eesti Vabariigi Põllumajandusministeeriumi põhimäärus

I. Üldsätted

1. Eesti Vabariigi Põllumajandusministeerium (edaspidi Põllumajandusministeerium) on riigivalitsemise keskorgan.
2. Põllumajandusministeeriumi põhiülesanne on Eesti Vabariigi Valitsuse põllumajanduspoliitika kavandamine, ellurakendamise suunamine ja selle tulemuslikkuse jälgimine.
3. Põllumajandusministeerium juhindub oma tegevuses Eesti Vabariigi seadustest, Eesti Vabariigi Valitsuse otsustest ja käesolevast põhimäärusest.
4. Põllumajandusministeerium on juriidiline isik, kellel on Eesti Vabariigi riigivapi kujutise ja oma nimega pitsat.
5. Põllumajandusministeeriumi valitsemisalasse kuuluvad põhivaldkondadena põllumajanduslik tootmine, liha- ja piimatööstus, põllumajanduse tehniline teenindamine, maaparandus, põllumajandusharidus ja -teadus, mille tähistamiseks kasutatakse järgnevalt üldistavat mõistet «põllumajandus».

II. Põllumajandusministeeriumi funktsioonid ja tegevusalad

6. Põllumajandusministeerium temale pandud ülesannete täitmiseks:
 - 1) korraldab Eesti Vabariigi põllumajanduse riikliku tulu-, tootmis- ja struktuuripoliitika väljatöötamist ja ellurakendamist;
 - 2) prognoosib põllumajandusliku tootmise vajalikke mahtusid;
 - 3) tagab põllumajanduse strateegilise arengu ning korraldab selleks vajalike tegevusprogrammide ja -kavade täitmist;
 - 4) teostab investitsioonipoliitikat põllumajanduses, määrates kindlaks selleks moodustatud riiklike fondide kasutamise ja käsutamise korra;
 - 5) osaleb küla sotsiaalse arengu poliitika kujundamises;
 - 6) aitab kaasa talunduse taastamisele, talumajapidamise arendamisele ja asundustegevuse laiendamisele;
 - 7) osaleb põllumajandusettevõteteid puudutava maksu- ja hinnapoliitika väljatöötamises;
 - 8) kujundab põllumajanduse ratsionaalset struktuuri hindade ja subsiidiumide abil;
 - 9) osaleb kehtestatud korras oma tegevusalas tegevuslitsentside väljaandmises;
 - 10) korraldab Eesti Vabariigi põllumajandusalase riigitellimuse koostamist, väljaandmist ja lepingute sõlmimist vastavalt Eesti Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud korrale ja tingimustele ning võtab osa riigitellimuse kindlustamisest materiaal-tehniliste ressurssidega;

- 11) analüüsib põllumajanduse ja selle sidusharude finants- ja majandustegevust ning prognoosib arengut;
- 12) osaleb põllumajanduse riikliku statistika kavandamises;
- 13) kujundab ja teostab põllumajanduse tehnopoliitikat;
- 14) korraldab põllumajanduslikke teadusuuringuid, teaduslik-tehnilise informatsiooni kogumist ja levitamist ning arendab nõustamisteenistust;
- 15) analüüsib seadusandluse rakendamist põllumajanduses, töötab vajaduse korral välja ja esitab Eesti Vabariigi Valitsusele läbivaatamiseks normatiivaktide projekte ning tagab seaduslikkuse oma valitsemisalas;
- 16) edendab liha, piima ja muude põllumajandussaaduste töötlemist ning kalamajandust;
- 17) korraldab veterinaariat, tõu- ja sordiaretust ning taimekaitset;
- 18) selgitab välja põllumajanduspersonali ettevalmistamise vajaduse, suunab tema ettevalmistamist, ümberõpet, täienduskoolitust, valikut ja paigutamist;
- 19) haldab oma valitsemisalas olevaid riigiettevõtteid ja eelarvelisi asutusi ning organisatsioone;
- 20) esindab Eesti Vabariigi Valitsust suhetes põllumajandulike tootjate huve esindavate organisatsioonidega;
- 21) korraldab oma valitsemisalas suhteid Eesti Vabariigi teiste ministriumide, riiklike ametite ja inspeksioonidega, maakonna- ja linnavalitsuste, NSV Liidu, liiduvabariikide ja välisriikide vastavate organite, riigiasutuste ning rahvusvaheliste organisatsioonidega oma pädevuse piires.

III. Põllumajandusministeeriumi õigused

7. Põllumajandusministeeriumil on temale pandud ülesannete täitmiseks oma pädevuse piires õigus:

- 1) saada vajaduse korral Eesti Vabariigi ministriumidelt, riiklikelt ametitelt, inspeksioonidelt ja kohaliku omavalitsuse täitevorganitelt, samuti kõigilt teistelt Eesti Vabariigi territooriumil paiknevatelt juriidilistelt isikutelt tööks vajalikke andmeid ja ettepanekuid;
- 2) pidada läbirääkimisi ning sõlmida lepinguid ja kokkuleppeid Eesti Vabariigi, NSV Liidu ja välisriikide juriidiliste isikute ja kodanikega käesolevast põhimäärusest tulenevate ülesannete täitmiseks;
- 3) kavandada Eesti Vabariigi põllumajanduse süsteemi, lahendada sellesse süsteemi kuuluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide moodustamise, reorganiseerimise ja likvideerimise küsimusi Eesti Vabariigi seadusandlusega kehtestatud korras;
- 4) anda määrusi, käskkirju ja juhendeid ning kontrollida nende täitmist;
- 5) kontrollida, kuidas ministeeriumi valitsemisalasse kuuluvad asutused, ettevõtted ja organisatsioonid täidavad Eesti Vabariigi seadusi ja Eesti Vabariigi Valitsuse otsuseid;
- 6) kutsuda kokku töötajate üldkoosolekuid, moodustada kollegiaalsete juhtimisorganeid (arendusnõukogu, kolleegium jt.), alatisi ja ajutisi komisjone ja töögrupe, korraldada nõupidamisi olulisemate prob-

leemide kollegiaalseks lahendamiseks ja kaasata oma töösse lepingute alusel spetsialiste;

7) korraldada avalikke ja kinnisi konkursse tähtsamate põllumajanduse ja maaelu edendamise probleemide lahendamiseks;

8) nimetada ametisse ja vabastada ametist tema valitsemisalas tegutsevate riigiettevõtete ja asutuste juhte.

IV. Põllumajandusministeeriumi juhtimine

8. Põllumajandusministeeriumi juhib Eesti Vabariigi põllumajandusminister, kelle nimetab ametisse Eesti Vabariigi Ülemnõukogu Eesti Vabariigi Valitsuse esimehe ettepanekul.

9. Põllumajandusministri asetäitjad nimetab ametisse Eesti Vabariigi Valitsuse esimees Eesti Vabariigi põllumajandusministri ettepanekul.

Põllumajandusministri asetäitjatel on Eesti Vabariigi põllumajandusministri poolt määratud tegevusvaldkondade piires õigus vastu võtta otsuseid Eesti Vabariigi põllumajandusministri eest.

10. Eesti Vabariigi põllumajandusminister:

1) tagab oma valitsemisalas Eesti Vabariigi Valitsuse poolt pandud ning käesolevas põhimääruses ettenähtud ülesannete täitmise;

2) juhib ministeeriumi keskaparaadi tööd;

3) kinnitab ministeeriumi keskaparaadi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad Eesti Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud töötasutamisfondi piires ning lähtudes ametipalkade skeemist;

4) kinnitab ministeeriumi struktuuriüksuste ja ministeeriumi süsteemi asutuste põhimäärused ja korraldab töötajate ametijuhendite kinnitamise;

5) nimetab ametisse ja vabastab ametist ministeeriumi keskaparaadi ja oma pädevuse piires ministeeriumi süsteemi asutuste juhid;

6) annab määrusi, käskkirju ja juhendeid kõigis ministeeriumi tegevusse puutuvates küsimustes. Eesti Vabariigi põllumajandusministri äraolekul kirjutab määrustele, käskkirjadele ja juhenditele alla tema poolt määratud põllumajandusministri asetäitja;

7) kinnitab Põllumajandusministeeriumi aastaelarve, sealhulgas ministeeriumi aparaadi ülalpidamiskulud Eesti Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud ülalpidamiskulude üldsumma piires, ja käsutab kooskõlas seadusandlusega Põllumajandusministeeriumi vara ja vahendeid.

11. Põllumajandusministeeriumi ametiisikud vastutavad kõigi oma otsuste ja korralduste ning esitatud andmete õigsuse eest.

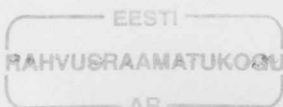
INDEKS 78280

Keskkirjandus

Väljaandja: Eesti Vabariigi Riigikantselei.

Trükipoognaid 1,0. Arvestuspoognaid 1,2. Tellimuse nr. 768.

Eesti Vabariigi Riigikantselei Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat

30-1121a

3.08.50